

UZASADNIENIE

Pozwem z 24 lipca 2017 r. powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wniosła o nakazanie pozwanemu S. P. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) w T. aby zapłacił na rzecz powódki kwotę 105.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, naliczonymi od dnia 20 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W przypadku wniesienia przez pozwanego sprzeciwu powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty 105.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, naliczonymi od dnia 20 stycznia 2017 r. od dnia zapłaty, zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Powódka podała, że swoje roszczenia wywodzi z faktu zawarcia z pozwanym umowy sprzedaży pojazdu – samochodu osobowego marki S. (...), rok produkcji 2014, nr nadwozia (...), zgodnie z fakturą VAT nr (...) z dnia 12 września 2014 r., który powódka nabyła od pozwanego za kwotę 105.000 zł brutto. Powódka powołuje się na wadę prawną pojazdu, podając, że w dniu transakcji auto pochodziło z kradzieży i konieczność zwrotu auta do pierwotnego właściciela (pозew k. 3-6 akt).

Nakazem zapłaty z 30 października 2017 r. wydanym w sprawie X GNc 1421/17 Sąd Okręgowy nakazał pozwanemu S. P., aby zapłacił stronie powodowej kwotę 105.000,00 złotych wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od dnia 20 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 4.929,50 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.617,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia niniejszego nakazu, albo wniósł w tymże terminie do tutejszego Sądu sprzeciw (nakaz zapłaty k. 49 akt).

Pozwany w dniu 21 listopada 2017 r. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że powództwo kwestionuje co do zasady, ale również co do wysokości, bowiem powódka jako podstawę złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy przywołała okoliczność – zakwalifikowaną jako wadę prawną – polegającą na tym, że pojazd pochodzi z kradzieży, co pozwany kwestionuje.

Pozwany podniósł zarzut z przepisu art. 169 k.c., wskazując, że na zasadzie przywołanej normy prawnej doszło do przeniesienia własności spornego pojazdu, co wyklucza skuteczność oświadczenia powódki.

Pozwany podniósł wreszcie, że od daty zawarcia umowy sprzedaży powódka miała możliwość korzystania z przedmiotowego pojazdu, a nadto pojazd ten uległ zużyciu, co uzasadniałoby konieczność rozliczenia korzystania z przedmiotu umowy i zużycia rzeczy, a więc obniżenia kwoty roszczenia (sprzeciw od nakazu zapłaty k.54-57 akt).

Na rozprawie bezpośrednio poprzedzającej wyrokowanie pełnomocnik powoda wniósł i wywodził jak w pozwie, nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa oraz wniósł o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (głosy stron protokół rozprawy z 6.02.2020 r. czas nagrania: 00:01:33-00:06:39 k. 484-484v)

Po uchyleniu wyroku SO w Łodzi i przekazaniu sprawy przez Sąd Apelacyjny w Łodzi do ponownego rozpoznania, strony podtrzymały stanowiska w sprawie (wyrok SA w Łodzi k. 587, uzasadnienie wyroku SA w Łodzi k. 600-603 akt, pismo procesowe powódki k. 630-636, pismo procesowe pozwanego k. 638-641 akt).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 lipca 2014r. została zawarta w P. umowa kredytowa numer (...) między **SkoFIN s.r.o.** (s.r.o.=společnost s ručením omezeným- odpowiednik spółki z ograniczoną odpowiedzialnością), z **siedzibą P. 6, 155 00 P. [P.] 5**, Republika Czeska, REGON: (...), [czeski] NIP: (...), wpisaną do rejestru handlowego prowadzonego przez Sąd Miejski w P. (M. soud v P.), sekcja C, zbiór dokumentów (...) - **jako kredytodawcą a J. S. (1)** (miejsce pobytu/siedziba/ miejsce prowadzenia działalności: Nam. 30.června 508, (...) M. M., NIP: (...)) jako **kredytobiorcą** (numer klienta: (...)).

Umowa kredytowa została zawarta zgodnie z **§2395 i kolejnych czeskiego kodeksu cywilnego** celem finansowania zakupu pojazdu przez klienta **J. S. (1)** od dostawcy - (...) (REGON (...), NIP (...)), prowadzącego działalność w P. (Pod P. 217/1 160 00 (...)). Przedmiotowy pojazd (przedmiot finansowania), to S. (...) A. (...) (A6) 125-kW –nowy, VIN (numer nadwozia): (...). Prognozowany termin dostawy wskazano w umowie na 7 sierpnia 2014r.

Ustalono w umowie wstępne warunki cenowe, które miały być uszczegółowione w harmonogramie spłaty kredytu na podstawie rzeczywistej (w chwili przekazania) ceny kupna przedmiotowego pojazdu wskazanej w odpowiednim protokole przekazania. Cenę kupna przedmiotowego pojazdu (bez VAT) ustalono na kwotę 653.471,07 (...), umowny okres kredytowania w miesiącach: 60, VAT 137.228,92 (...) Zakładane (...) (według wstępnej daty przekazania) 18,08%, cena kupna przedmiotowego pojazdu (z VAT): 790.699,99 (...), roczna stawka kredytowa (p.a.) 7,30%.

W umowie kredytowej wskazano, że część ceny kupna zapłacona przez klienta z źródeł własnych- 158.140,00 (...), kwota kredytu, to 632.559,99 (...), a regularna miesięczna rata kredytu 12.615,77 (...).

Wskazano, że wybrane zabezpieczenie spłaty kredytu, to przeniesienie prawa własności pojazdu na kredytobiorcę.

Prawa i obowiązki stron umowy regulowały warunki handlowe umowy kredytowej i w dalszej kolejności (w sprawach, których nie regulują warunki handlowej) ogólne warunki handlowe usług finansowych świadczonych przez spółkę (...) s.r.o. Klient oświadczył, że się zapoznał z dokumentami wymienionymi w poprzednim zdaniu przed zawarciem umowy i zgadza się w pełni z warunkami umowy.

Klient udzielił spółce pełnomocnictwa do wystawienia wtórnika dowodu rejestracyjnego w każdym momencie obowiązywania umowy.

Spółka wyraziła zgodę na wpisanie klienta jako użytkownika do właściwej ewidencji rejestru pojazdów mechanicznych. Spółka uprawniała klienta i dostawcę (każdego z osobna) do wpisania przedmiotowego pojazdu (przedmiotu finansowania) do rejestru pojazdów mechanicznych.

Strony umowy zgodnie z §2040 kodeksu cywilnego [obč.zak.=občanský zákoník] ustaliły, że klient na potrzeby zabezpieczenia wiarygodności spółki dotyczącej zwrotu udzielonego kredytu udzielonego według niniejszej umowy oraz na potrzeby zabezpieczenia zapłaty akcesoriów oraz ewentualnych kolejnych należności z niniejszej umowy, przenosi na wierzyciela prawo własności do wyżej wymienionego pojazdu stanowiącego przedmiot finansowania, i to z chwilą odbioru przedmiotu finansowania od dostawcy.

Ustalono w umowie, że klient jest i po przeniesieniu prawa własności uprawniony użytkować przedmiot finansowania jako wypożyczający w sensie §2193 kodeksu cywilnego. Bardziej szczegółowe warunki zabezpieczającego przeniesienia prawa własności zostały wskazane w warunkach handlowych umów kredytowych.

Integralną część umowy stanowiły warunki handlowe umów kredytowych, protokół przekazania pojazdu oraz harmonogram spłaty kredytu (dowód: umowa kredytowa k. 856-857 akt - dokument w języku czeskim z tłumaczeniem na język polski).

Do umowy kredytowej został dołączony **harmonogram spłaty kredytu**, w którym wskazano, że wysokość rzeczywiście wykorzystanych środków kredytu wynosi 632.559,99 (...), a rzeczywista roczna stopa oprocentowania wynosi 18,080 %. Klient był zobowiązany do opłacania wymienionych rat w terminach płatności, w pełnej wysokości (dowód: harmonogram spłat rat kredytu 860 -864 akt, dokument w języku czeskim z tłumaczeniem na język polski).

Do umowy zostały dołączone **warunki handlowe umów kredytowych nr (...) ŠkoFIN s.r.o.** W postanowieniach wstępnych wskazano, że na mocy umowy, której numer ewidencyjny widnieje w nagłówku, spółka udziela na

warunkach określonych w umowie kredyt celowy na zakup pojazdu mechanicznego (przedmiot finansowania- skrót PF) specyfikowanego w odpowiednim formularzu umowy. Klient zobowiązuje się do

spłacania kredytu łącznie z odsetkami zgodnie z umową oraz harmonogramem spłat. Na umowę składają się formularz umowy zawierający numer umowy, specyfikacja stron umowy oraz przedmiotu finansowania, wstępne parametry finansowe kredytu i część ustaleń umownych oraz niniejszych

warunków handlowych. Częścią umowy są, również ewentualne aneksy do umowy oraz kolejne dokumenty wymienione w umowie (względnie w warunkach handlowych). Parametry finansowe świadczenia w ramach

stosunku umownego dalej uszczegóławia harmonogram spłat. Sporządzenie harmonogramu spłat w żaden sposób nie zmienia ważności i skuteczności umowy. W sprawach nie uregulowanych w umowie lub w jej ewentualnym

aneksie, prawa i obowiązki podlegają Ogólnym warunkom usług (...) s.r.o. („OWU“), z którymi klient miał możliwość zapoznania przed zawarciem umowy i które zostały opublikowane na stronach internetowych spółki (...)

Wskazano, że umowa zostaje zawarta **między klientem jako kredytobiorcą, a spółką jako kredytodawcą** z tym, że spółką

jest spółka (...) s.r.o. z siedzibą P. [P.] 5, P. 6, kod pocztowy 155 00, [czeski] REGON 458 05 369, której głównym przedmiotem działalności jest udzielanie kredytów, w tym konsumenckich oraz świadczenie usług leasingu operacyjnego oraz finansowego.

Uregulowano w postanowieniach, że klientem może być tak osoba fizyczna, jak osoba prawna. Umowa wchodzi w życie i obowiązuje od dnia jej podpisania przez obie strony umowy. Przez podpisanie harmonogramu spłat klient występuje do spółki o udzielenie środków kredytu w umówionej wysokości na dzień odbioru przedmiotu finansowania (PF). Rzeczywiście wykorzystana wysokość kredytu wskazana w harmonogramie spłat może się różnić w stosunku do wstępnej kwoty wskazanej formularzu umownym z powodu zmiany ceny zakupu PF maksymalnie o 5% tej kwoty. Środki kredytu zostaną udzielone na rzecz klienta handlowcowi, ewentualnie innej osobie, której powinna zostać uiszczona cena zakupu (na przykład producentowi lub importerowi) i to na podstawie fakturowania ceny zakupu PF lub jej części klientowi.

Zaznaczono, że niepodważalnie obowiązuje zasada, iż środki kredytu zostały przez klienta wykorzystane, czyli że kredyt został klientowi udzielony, z dniem odbioru PF przez klienta. Zobowiązanie powstałe na podstawie umowy wygasa po zwrocie wszystkich środków kredytu oraz spłaceniu umówionych odsetek oraz pozostałych należności spółki wynikających z umowy. Wraz z tym zobowiązaniem wygasa, również zabezpieczenie kredytu.

Poprzez zawarcie umowy jest klient uprawniony i zobowiązany do protokolarnego odbioru przedmiotu finansowania od odpowiedniego dostawcy w terminie do 30 dni od zawarcia umowy. Jeżeli klient wykorzysta środki kredytu do innych celów lub jeżeli ich wykorzystanie do wyżej wymienionego celu jest niemożliwe (na przykład jeżeli klient odstąpi od umowy kupna PF zawartej z handlowcem), spółka jest uprawniona do odstąpienia od umowy. Jeżeli nastąpi wygaśnięcie umowy kupna PF przedmiotu finansowania zawartej z handlowcem, to po stronie do klienta powstanie zobowiązanie prawne zwrotu przedmiotu finansowania do handlowca. Jeżeli jest przedmiotowa umowa kupna nie

będzie ważna, klient jest zobowiązany do niezwłocznego zwrotu przedmiotu finansowania handlowcowi i spółka jest uprawniona do odstąpienia od umowy.

Opisano w warunkach, że ryzyko powstania szkód na przedmiocie finansowania przechodzi z odbiorem przedmiotu finansowania na klienta. Ryzyka związane z przedmiotem finansowania i jego użytkowaniem ponosi przez cały okres trwania umowy klient, i to nawet w sytuacji, że właścicielem przedmiotu finansowania jest spółka (z tytułu zabezpieczającego przeniesienia prawa własności). **Klient nie ma prawa do chwili całkowitego spłacenia kredytu według umowy przedmiot finansowania sprzedać albo jakkolwiek obciążyć służebnością osoby trzeciej bez uprzednio udzielonej pisemnej zgody spółki. Klient powinien czynnie „bronić” przedmiotu finansowania przed powstaniem praw osób trzecich do niego i bez zbędnej zwłoki informować spółkę o jakiegokolwiek istotnej zmianie jego posiadania. W razie naruszenia tego obowiązku jest spółka uprawniona do odstąpienia od umowy.** Do udzielenia zgody według niniejszego akapitu nie przysługuje klientowi roszczenie prawne. W sytuacji, kiedy został przedmiot finansowania obciążony prawem osoby trzeciej już w chwili akceptowania umowy przez spółkę, jest spółka uprawniona do odstąpienia od umowy niezależnie od winy klienta.

W warunkach uregulowano zabezpieczające przeniesienie prawa własności. Zapisano, że klient zobowiąże się, jeżeli tego będzie spółka wymagać, w trakcie odbioru przedmiotu finansowania zabezpieczyć wszystkie wierzytelności spółki wynikające z niniejszej umowy poprzez zabezpieczającego przeniesienia prawa własności i podpisać w ramach umowy odpowiednią umowę. W sytuacji, kiedy klient odmówi podpisania umowy dotyczącej tego punktu, jest spółka uprawniona do odstąpienia od umowy i jednocześnie uprawniona do dochodzenia od klienta kary umownej w wysokości 10% ceny przedmiotu finansowania. Jeżeli strony umowy ustaliły zabezpieczające przeniesienie prawa własności zgodnie z postanowieniem §20- i kolejnych kodeksu cywilnego i jeżeli spółka na podstawie tego porozumienia nabędzie prawo własności do przedmiotu finansowania, prawa i obowiązki względem przedmiotu finansowania regulują przez okres trwania zabezpieczającego przeniesienia prawa własności (znaczy od nabycia prawa własności przez spółkę do wygaśnięcia skuteczności zabezpieczającego przeniesienia według następujących ustępów), również dalej wymienione postanowienia niniejszego artykułu 3 warunkach umownych.

Spółka nabywa prawo własności na potrzeby zabezpieczenia wszystkich własnych wierzytelności wynikających z umowy, w tym akcesoriów (dalej tylko „Zabezpieczone wierzytelności”) już w momencie odbioru przedmiotu finansowania przez klienta od dostawcy.

Klient jest uprawniony również po przeniesieniu prawa własności do przedmiotu finansowania na spółkę użytkować przedmiot finansowania jako wypożyczający w znaczeniu § 2193 i kolejnych kodeksu cywilnego- użytkownik. Na podstawie niniejsze postanowienia ma klient prawo pojazd amortyzować zgodnie z odpowiednimi przepisami podatkowymi. Spółka jest uprawniona w trakcie obowiązywania umowy w razie naruszenia umowy wezwać klienta do przekazania przedmiotu finansowania spółce i klient jest zobowiązany uczynić tak najpóźniej w terminie do 3 dni od otrzymania wezwania.

Wskazano w warunkach, że przez cały okres użytkowania (eksploatacji) przedmiotu finansowania przez klienta należą się korzyści z przedmiotu finansowania klientowi. Korzyści powstałe w okresie, kiedy przedmiot finansowania znajduje się w sferze dyspozycji spółki z powodu realizacji zabezpieczającego przeniesienia prawa własności poprzez jego spieniężenie, należą się spółce.

Zabezpieczające przeniesienie prawa własności do przedmiotu finansowania trwa do chwili zaspokojenia wszystkich wierzytelności spółki wynikających z umowy wobec klienta. W chwili, kiedy klienta spłaci wszystkie swoje wierzytelności powstałe na podstawie umowy, porozumienie o zabezpieczającym przeniesieniu prawa własności wygasa i klient z powrotem zostaje właścicielem rzeczy. Spółka w takiej sytuacji bez zbędnej zwłoki wyda klientowi dowód techniczny i inne dokumenty, które

ma w posiadaniu, ewentualnie przedmiot finansowania, jeżeli go posiada, i udzieli klientowi pełnomocnictwo do przeprowadzenia ewentualnego przerejestrowania przedmiotu finansowania.

W sytuacji, kiedy klient nie wywiąże się ze swojego obowiązku przekazania na pisemne wezwanie spółki lub po odstąpieniu od umowy przedmiotu finansowania spółce będącej właścicielem przedmiotu finansowania, spółka jest uprawniona za pośrednictwem innej osoby zabrać przedmiot finansowania. Koszty związane ze znalezieniem i zabranieniem ponosi klient.

Jeżeli nie zostanie wierzytelność spółki wobec klienta poprawnie i terminowo uiszczona zgodnie z odpowiednimi postanowieniami umowy, i to nawet w dodatkowo udzielonym terminie, który nie może krótszy niż piętnaście dni, spółka rozpocznie realizację zabezpieczającego przeniesienia prawa własności w drodze spieniężenia przedmiotu finansowania. Przychód ze spieniężenia wykorzysta spółka na pokrycie zabezpieczonych wierzytelności, związanych z pokryciem kosztów związanych z wyceną i spieniężeniem przedmiotu sfinansowania.

Klient nie jest uprawniony do wynajęcia, wypożyczenia przedmiotu lub przekazania go w jakikolwiek inny sposób osobie trzeciej lub w inny sposób umożliwienia osobie trzeciej dysponowanie przedmiotem finansowania bez szczególnej pisemnej zgody spółki. Szczególnej pisemnej zgody spółki według niniejszego ustępu jednak nie wymaga użytkowanie przedmiotu przez pracownika lub członka organu statutowego klienta, osobą bliską (w sensie kodeksu cywilnego) klientowi, pracownikowi lub członkowi organu statutowego klienta, najemcę klienta, o ile mu został przedmiot finansowania wynajęty na mocy umowy pisemnej w ramach działalności klienta, polegającej na wypożyczeniu (podnajmowaniu) (wypożyczalnia samochodów) przy założeniu, że taki przedmiot działania klienta jest wyraźnie wskazany w formularzu umownym. Jeżeli klient naruszy obowiązek według niniejszego ustępu, jest spółka uprawniona do odstąpienia od umowy.

(dowód: ogólne warunki umów kredytowych k.873-882 akt, dokument w języku czeskim z tłumaczeniem na język polski).

Pojazd S. (...) A. (...) (A6) 125-kW został przekazany na podstawie umowy kredytowej, zawartej ze spółką (...) jako sprawny. **Został odebrany przez J. S. (1) w dniu 9 lipca 2014 r. w P..** W dacie odbioru został sporządzony protokół odbioru przedmiotu finansowania (dowód: protokół odbioru przedmiotu finansowania k. 858-859 akt, k. 902, dokument w języku czeskim z tłumaczeniem na język polski).

Umowa ubezpieczenia (numer ubezpieczenia (...)) pojazdu zakupionego na podstawie środków z umowy kredytowej (...) została zawarta pomiędzy ubezpieczyciele A. pojišť'ovna, a.s., K. S. 656/3, 186 00 P. [P.] 8,3 Republika Czeska **a ubezpieczającym ŠkoFIN s.r.o., P. 6, 155 00 P. [P.] 5, Republika Czeska.** Jako klient został wskazany **J. S. (1)**. Ubezpieczenie miało obowiązywać przez cały okres umowy kredytowej.

Ubezpieczenie dotyczyło odpowiedzialności za szkodę spowodowaną użytkowaniem pojazdu (OC) [PR=povinne ručení] - uregulowane w ogólnych warunkach ubezpieczenia [(...)]=všeobecné pojistné podminky] oraz szczegółowych warunkach ubezpieczenia [(...)]=zvláštní pojistné podminky] dla ubezpieczeń OC - S. (...)-. Ubezpieczenie obejmowało podstawowe ubezpieczenie assistance (umowa o dílo [(...)]=dohoda o provedení práce] dla AC [H.=havarijní pojištění] - OC [ŠP=škodové pojištění] dla samochodów osobowych i ciężarowych o ogólnej masie do 3,500 kg, również ubezpieczenie na wypadek uszkodzenia i- lub zniszczenia pojazdu przez żywioł (część II litera E szczegółowych warunków ubezpieczenia OC - AC), ubezpieczenie na wypadek uszkodzenia zaparkowanego pojazdu przez zwierzę (część II litera F szczegółowych warunków ubezpieczenia OC - AC), ubezpieczenie na wypadek uszkodzenia lub zniszczenia pojazdu w ruchu przez zderzenie z zwierzęciem (część II litera G szczegółowych warunków ubezpieczenia OC - AC) oraz uszkodzenie ciała kierowcy w pojeździe (część I litera C szczegółowych warunków ubezpieczenia dotyczących ubezpieczenia na wypadek uszkodzenia ciała osób w pojeździe - OC).

Autocasco (AC) - zostało uregulowane w ogólnych warunkach ubezpieczenia oraz szczegółowych warunkach ubezpieczenia dla ubezpieczeń AC - S. (...). Kwota ubezpieczenia została wskazana na poziomie 790.699,99 (...), przy

skorzystaniu z własnego serwisu do usunięcia następstw zdarzenia szkodowego z AC, w razie szkody całkowitej oraz kradzieży udział własny wynosił 5%, jednak minimalnie 5.000,00 (...).

We wszystkich pozostałych sytuacjach udział własny wynosi 10%, jednak minimalnie 10.000,00 (...). Kwota ubezpieczenia stanowi górny limit odszkodowania jednego zdarzenia szkodowego i jest równa przez cały okres ubezpieczenia zwykłej wartości pojazdu łącznie z akcesoriami, jednak nie więcej niż wyjściowej cenie pojazdu dla obliczenia odszkodowania.

W umowie ubezpieczenia wskazano, że obejmuje ubezpieczenie podstawowe assistance dla samochodów osobowych i ciężarowych o ogólnej masie do 3.500 kg, również wariant C ubezpieczenia na wypadek pokrycia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego (część II litera C szczegółowych warunków ubezpieczenia OC - AC) z podwyższonym limitem odszkodowania na 10 dni kalendarzowych w razie wykorzystania umowy ubezpieczeniowej w umówionym, własnym serwisie celem usunięcia następstw zdarzenia szkodowego. (własny serwis: REGON: (...) Firma handlowa: A. P.).

Wskazano, że umowę ubezpieczenia w wyżej wymienionym zakresie zawarł i przedmiotowe ubezpieczenia określił **ubezpieczający**.

Ubezpieczający poinformował klienta o treści umowy ubezpieczenia oraz potwierdził jej zawarcie.

W umowie uregulowano, że okres obowiązywania ubezpieczenia rozpoczynał się w chwili odbioru pojazdu przez klienta na podstawie umowy finansowania zawartej z ubezpieczającym. Ubezpieczenie zostało ustalone na cały okres obowiązywania umowy kredytowej (o ile nie zostało postanowione inaczej). Niezależnie od odpowiednich warunków ubezpieczenia, ubezpieczenie wygasa, również przy zakończeniu umowy finansowania oraz z dniem wykreślenia pojazdu z bazy ubezpieczeń ubezpieczającego. Wniosek klienta odnośnie zakończenia ubezpieczenia w trakcie obowiązywania umowy finansowania powinien akceptować i ubezpieczenie z ubezpieczającym rozwiązać ubezpieczyciel. Umowa finansowania, protokół odbioru pojazdu, warunki handlowe umowy finansowania, niniejsze oświadczenie o ubezpieczeniu oraz warunki ubezpieczenia ubezpieczającego, regulujące przedmiotowe ubezpieczenie, stanowią razem integralną całość i są dla klienta wiążące. W sytuacji powstania szkody na pojeździe należy postępować według warunków ubezpieczenia ubezpieczyciela.

(dowód: umowa ubezpieczenia- oświadczenie o ubezpieczeniu k. 865-867 dokument w języku czeskim z tłumaczeniem na język polski).

Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa złożyła **23 lipca 2014 r.** spółka (...) w jednostce (...) Policji Kryminalnej w 1. Wydziale Przeszłości (...) (O. ředitelstvi policie P. I, S. krminální policie a vyšetřování odbor hospodářské kriminality 1. oddělení hospodářské kriminality, adres: B. 6, 110 00 (...) – wydział P. 7, F. K. 24); nr zgłoszenia: (...) (...) - (...) - HE.

Spółka wnioskuje o wszczęcie postępowania celem sprawdzenia podejrzenia popełnienia przestępstwa - występku oszustwa kredytowego według postanowienia §211 kodeksu karnego lub innego, który przypuszczalnie popełnił **J. S. (1)**, urodzony (...), zamieszkały Nam. 30. cervna 508, M.-M., i w ten sposób wyrządził spółce (...) s.r.o. szkodę w wysokości 1.055.528 (...).

Podano w zawiadomieniu, że Spółka (...) s.r.o. zawarła z **J. S. (1)**, umowę kredytową numer (...) z dnia 7/7/2014 oraz umowę kredytową numer (...) z dnia 10/7 /2014. **Zostało uzgodnione zabezpieczające przeniesienie prawa własności według §2040 [czeskiego] kodeksu cywilnego [obc. zak. =obcansky zakonlk], które stanowi integralną część umowy kredytowej (protokołu odbioru pojazdu)**. Przedmiotem umowy kredytowej był pojazd marki S. (...) kombi 2.0 (...) A., VIN: (...), rocznik 2014 oraz pojazd marki [zn. =značka] S. (...) A., VIN: (...). Pojazd został klientowi przekazany dnia 9/7/2014 oraz 14/7/2014. Umowa numer (...) (S. (...)) została zawarta za pośrednictwem upoważnionego przedstawiciela spółki (...), który był jednocześnie dostawcą przedmiotowego pojazdu, spółki (...), Pod P. 217/1, (...). Cena zakupu pojazdu wynosiła 790.700 (...) z tym, że klient część ceny zakupu zapłacił ze środków własnych w wysokości 158.140 (...). Wysokość udzielonego kredytu wynosiła

632.560 (...). Klient zobowiązał się spłacać tę kwotę w regularnych miesięcznych ratach przez 60 miesięcy, wysokość ustalonej miesięcznej raty wynosiła 15.634,77 (...) (w tym ubezpieczenie), natomiast sama rata wynosiła 12.615,77 (...).

Spółka podała także, że umowa numer (...) (Ś. O. liftback) została zawarta za pośrednictwem upoważnionego przedstawiciela spółki (...), który był jednocześnie dostawcą przedmiotowego pojazdu, spółki (...) s.r.o., O. 2, (...). Cena zakupu pojazdu wynosiła 469.968 (...) z tym, że klient część ceny zakupu zapłacił ze środków własnych w wysokości 47.000 (...). Wysokość udzielonego kredytu wynosiła 422.968 (...). Klient zobowiązał się spłacać tę kwotę w regularnych miesięcznych ratach przez 60 miesięcy, wysokość ustalonej miesięcznej raty wynosiła 10.178,27 (...) (w tym ubezpieczenie), natomiast sama rata wynosiła 8.375,27 (...)

Z powodu rażącego naruszenia umownych warunków handlowych i ogólnych, w szczególności przez wskazanie nieprawdziwych danych podczas przygotowania umowy, nastąpiło w dniu 23/7/2014 w formie pisemnej odstąpienie od umowy ze strony spółki. Po akceptacji obu kontraktów zostało stwierdzone, że w stosunku do J. S. jest prowadzonych co najmniej 12 postępowań egzekucyjnych, a pod adresem, który wskazał podczas zawierania umowy, już od 2011 roku nie przebywa, nawet nie odbiera korespondencji. Pracodawca, którego wskazał, to spółka (...) SE, T. (...), P. - N. M.. Spółka ta została założona w kwietniu 2013 r. jako ready-made spółka na potrzeby sprzedaży w ramach działalności M. C., urodzonego (...), zamieszkałego na stałe K. J. 757, O.-L.. M. C. jest efektywnie jedynym przedstawicielem i (...) spółki Company (...) s.r.o., [czeski] REGON (...) oraz (...) s.r.o. [czeski] REGON (...) (będących w części własnością M. C., w części własnością jedna drugiej) oraz jedynym członkiem Zarządu (...) E. SE, [czeski] REGON (...), wszystkie z siedzibą B. 553/16, P. - V.. Działalność wszystkich wymienionych spółek polega według naszych ustaleń wyłącznie w zakładaniu spółek ready-made, ich odsprzedaży oraz świadczeniu usług administracyjnych związanych z ich formalną eksploatacją. Znacząca ilość odsprzedawanych spółek jest też przekazywana do rąk obcokrajowców. Takich spółek zostało pod adresem T. (...), P. - N. M., zarejestrowanych aktualnie około setki. Spółka (...) SE aktualnie nie została formalnie odsprzedana żadnemu obcemu podmiotowi i od swojego założenia nie ogłasza i również nie prowadzi żadnej czynności, którą można byłoby udokumentować - dotychczas dla niej również nie zostało zarejestrowane żadne pozwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terytorium Czech. Charakter siedziby pod danym adresem jest wyłącznie formalny. Firma nie posiada, również żadnych zarejestrowanych zakładów.

Odnosnie zabezpieczającego przeniesienia prawa Spółka stwierdziła, iż Spółka nabywa prawo własności celem zabezpieczenia wszystkich swoich wierzytelności wynikających z umowy, w tym akcesoriów już w chwili odbioru przedmiotu finansowania [PF=predmet financovani] przez klienta od dostawcy. Klient jest nawet po przeniesieniu prawa własności do przedmiotu finansowania na spółkę uprawniony użytkować przedmiot finansowania jako wypożyczający w sensie §2193 i kolejnych [nasl.=nasledujicikodeksu cywilnego oraz jako użytkownik. Na podstawie niniejszego postanowienia klient jest uprawniony do amortyzowania pojazdu zgodnie z odpowiednimi przepisami podatkowymi. Spółka jest uprawniona w okresie obowiązywania umowy w sytuacji jej naruszenia wezwać klienta do przekazania przedmiotu finansowania spółce i klient powinien tak uczynić najpóźniej w terminie trzech dni od otrzymania wezwania. Przez cały okres użytkowania (eksploatacji) przedmiotu finansowania korzyści z użytkowania przedmiotu finansowania należą się klientowi. Korzyści z przedmiotu finansowania powstałe w okresie, kiedy przedmiot finansowania znajduje się w sferze dyspozycji spółki z powodu realizacji zabezpieczającego przeniesienia prawa własności poprzez jego spieniężenie, należą się spółce. Spółka wykorzysta te pożytki do pokrycia należnych i przyszłych wierzytelności klienta, wynikających z umowy, i to w kolejności stanowiącej przez spółkę. Klient nie ma prawa, do chwili całkowitej spłaty kredytu według umowy, sprzedać albo w jakikolwiek sposób obciążyć przedmiot finansowania służebnością na rzecz osoby trzeciej bez uprzedniej zgody spółki udzielonej na piśmie. Klient dalej zobowiązuje się do ochrony przedmiotu finansowania przed powstaniem uprawnień osób trzecich do niego i bez zbędnej zwłoki informować spółkę o jakiegokolwiek istotnej zmianie jego posiadania. W wypadku naruszenia niniejszego obowiązku jest spółka uprawniona do odstąpienia od umowy. Klientowi nie przysługuje

prawne roszczenie do udzielenia zgody według niniejszego akapitu. W przypadku, kiedy przedmiot finansowania został obciążony prawem osoby trzeciej już w chwili akceptacji umowy ze strony spółki, jest spółka uprawniona do odstąpienia od umowy niezależnie od winy klienta. Według punktu 4.4. dowód rejestracyjny przedmiotu finansowania zostaje przez okres obowiązywania umowy zdeponowany w spółce. **Klient jest zawsze w dowodzie rejestracyjnym wpisany jako użytkownik** i ewentualnie (z uwagi na zabezpieczające przeniesienie) jako właściciel. Za poprawność wpisu jest odpowiedzialny klient, chyba, że na przeszkodzie poprawnego wpisu stały okoliczności, na które klient nie miał wpływu. Spółka jest na podstawie umowy uprawniona w przypadku odstąpienia od umowy, zakończenia umowy z innych powodów lub w przypadku przeniesienia uprawnień i obowiązków wynikających z umowy na inny podmiot, złożyć wniosek o wykreślenie klienta z dowodu rejestracyjnego, wykonanie przerejestrowania dowodu na inną osobę, ewentualnie o wystawienie wtórnika dowodu rejestracyjnego. Klient niniejszą umową, również udziela spółce pełnomocnictwa do wyrobienia wtórnika dowodu rejestracyjnego kiedykolwiek w okresie obowiązywania umowy i na wypadek odstąpienia od umowy, względnie zakończenia umowy z innych przyczyn, klient udziela spółce pełnomocnictwa do wyrejestrowania przedmiotu finansowania z rejestru.

Spółka w zawiadomieniu podniosła, że w związku z powyżej wskazanymi faktami, należy przyjąć, że podejrzany **J. S. (1)**, wypełnił swoim działaniem znamiona przestępstwa - występku oszustwa kredytowego - §211 40/2009 [Sb.=S.] [czeski] kodeksu karnego, albowiem podczas zawarcia umów wskazał nieprawdziwe dane i z pojazdów z wysokim prawdopodobieństwem nie korzysta. **Istnieje uzasadnione podejrzenie, że pojazdy zostały wywiezione poza granice naszej republiki lub sprzedane osobom trzecim.** Twierdzenie dotyczące zatrudnienia w spółce (...) SE nie jest według wszystkich ustaleń praktycznie z pewnością oparte na realiach lub przynajmniej powoduje brak zaufania. Wskazany pracodawca jest ready-made spółką z siedzibą formalną, bez zakładów i najwidoczniej bez jakiegokolwiek dotychczasowej działalności.

Poszkodowany, spółka (...) s.r.o. wyraziła gotowość dołączenia do postępowania karnego, które zostanie na podstawie niniejszego zgłoszenia ewentualnie wszczęte, przeciw podejrzanym o popełnienie wyżej specyfikowanego przestępstwa, i to w zakresie swojego roszczenia o odszkodowanie. **Spółka wniosła o ogłoszenie poszukiwania pojazdów** i dalej o prowadzenie sprawy zgodnie z postanowieniem §78 ewentualnie §79 kodeksu postępowania karnego i zabezpieczenie pojazdów, albowiem zostały wykorzystane do działania przestępczego. **Właścicielem pojazdu jest w dalszym ciągu spółka (...) s.r.o. W sytuacji zabezpieczenia pojazdu poproszono o kontakt ze spółką** (dowód: zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa (dokument w języku czeskim z tłumaczeniem na język polski k. 851-855 akt).

W dniu 2 października 2014 r. spółka (...) s.r.o., z siedzibą P. 6, P.] REGON: (...) złożyła **J. S. (1) oświadczenie o odstąpieniu od umowy kredytowej.** Informowała, że zgodnie z brzmieniem warunków handlowych umowy kredytowej numer (...), odstępuje od umowy z dniem 9 września 2014r. Powodem odstąpienia od umowy jest naruszenia warunków handlowych umowy polegające na zaleganiu z regulowaniem płatności wynikających z umowy, dłuższym niż jeden miesiąc. W dalszym ciągu spoczywał na kredytobiorcy obowiązek zapłacenia zaległości w aktualnie należnych ratach kredytu do dnia przedterminowego zakończenia umowy lub inne zgłoszone roszczenia z umowy w ogólnej wysokości 654.978,00 (...). **Zgodnie z umową o zabezpieczającym przeniesieniu prawa własności przysługuje Spółce prawo własności do przedmiotowego pojazdu, dlatego wzywano użytkownika do niezwłocznego zaprowadzenia pojazdu na jeden ze wskazanych parkingów. Wskazano, że jeżeli użytkownik nie odda przedmiotowego pojazdu zgodnie z powyższym ustępem, może zostać na niego kara umowna w wysokości 20 % wysokości udzielonego kredytu oraz, iż w razie nie oddania pojazdu zostanie zlecone jego odebranie przez pełnomocnika i powstałe koszty dotyczące odbioru pojazdu będą refakturowane na użytkownika** (dowód: oświadczenie o odstąpieniu od umowy k. 901-902, załącznik rozliczenia finansowego umowy – wyliczenie niezwróconego kapitału kredytu k. 897-898 akt, rozliczenie finansowe przedterminowo zakończonej umowy kredytu k. 897-898- dokumenty w języku czeskim z tłumaczeniem na język polski).

Sąd Rejonowy w Pradze skazał J. (...) za popełnienie przestępstwa oszustwa kredytowego. Sąd ustalił, że pojazd o numerze VIN: (...) został utracony w wyniku oszustwa kredytowego (art. 211 czeskiego kodeksu karnego) dokonanego w salonie (...), adres: Pod P.'ankou 217/1, (...) na szkodę firmy: ŠkoFIN s.r.o., ID no.; (...),

adres: P. 635/6, (...). Dn. 07.07.2014 r. J. (...) ur. (...), zam.: N.. 30. června 508, 289 24 M., adres korespondencyjny:: P. (...), (...), podając nieprawdziwe dane dotyczące zatrudnienia i zarobków, zawarł z firmą (...) umowę kredytową na zakup ww. pojazdu opiewającą na kwotę 632 560 koron czeskich. Pojazd został mu wydany 9.07.2014 r. Tego samego dnia J. (...) odstąpił ww. pojazd nieznaney osobie za kwotę 20 tysięcy koron czeskich.

W uzasadnieniu wyroku Sąd w Pradze wskazał, że oskarżony dołączył **Porozumienie o wypożyczeniu rzeczy (samochodów)**, w których jest jako użytkownik wskazana została spółka (...) i ta spółka zobowiązuje się do płacenia wszystkich rat zgodnie z harmonogramem zarejestrowania danego pojazdu. Z zeznań I. R. J., członka Zarządu spółki (...) (wcześniej G. S.) wynika, iż nikt z członków Zarządu tej spółki nie podpisywał, ani nie wypełniał porozumienia o wypożyczeniu pojazdu. Spółka została zakupiona jako redi-made; spółka nigdy nie prowadziła żadnej działalności. Na podstawie w ten sposób przeprowadzonych dowodów Sąd jednoznacznie uznał winę oskarżonego. Oskarżony przyznał się do działań przestępczych, jednakże wskazał, że nie miał pojęcia, że popełnił przestępstwo. Sąd w Pradze wskazał, że oskarżony podawał, iż kontaktował się z osobą o imieniu P., nie sprawdził tożsamość tej osoby, po tym, kiedy mu zostały przekazane „Porozumienia o wypożyczeniu”, w których jest jako użytkownik wpisana spółka (...), w żaden sposób nie sprawdzał istnienia tego kolejnego podmiotu, zgodził się na propozycję dotychczas niezidentyfikowanej osoby P. i na podstawie wniosku o udzielenie kredytu celem zakupu pojazdów o wartości 632.560 koron czeskich oraz 422.968 koron czeskich, podpisał dokumenty, w których zostały podane nieprawdziwe dane, i to w szczególności daty zatrudnienia, wysokości miesięcznego dochodu. Oskarżony podpisał oświadczenie, że jest zatrudniony w (...) Company SE z miesięcznym dochodem netto 27.740 koron czeskich, mimo że tutaj nigdy takiego dochodu nie osiągał oraz w obu przypadkach w dniach 9 lipca 2014 r. i 14 lipca 2014 r. oskarżony pojazdy odebrał, następnie je przekazał osobie o imieniu P. w zamian za „Porozumienia o wypożyczeniu samochodów” i dalej już w sprawie nic nie robił.

W ocenie Sadu, oskarżony swoim postępowaniem wyrządził znaczną szkodę w wysokości 1.055.52- koron czeskich i bardziej surowa kwalifikacja prawna jego postępowania uzasadniona jest wysokością tej szkody, wyrządzonej w rozumieniu postanowienia §138 ustęp [odst.=odstavec] 1 [czeskiego] kodeksu karnego (dowód: wyrok SR w Pradze k. 912-920 akt, dokument w języku czeskim z tłumaczeniem na język polski).

W związku z tym, że pojazd był ubezpieczony w firmie (...) pojišť'ovna a.s., adres: K. Š. 656/3, (...), po jego utracie **firma (...) wypłaciła firmie (...) odszkodowanie w wysokości 592.605 koron czeskich (sprawa nr 2014138956).**

Ubezpieczyciel **dokonał likwidacji szkody** (zdarzenie ubezpieczeniowe: (...), numer umowy ubezpieczeniowej (...)) , jako całkowitej szkody w pojeździe (wskazano kradzież). Jako datę powstania szkody podano 9.07.2014r. , data zgłoszenia 29.09.2014 r., **ubezpieczający ŠkoFIN s.r.o.P. 635/6 P. 515—155 00, właściciel ŠkoFIN s.r.o. P. 635/6 P. 515 155 00, użytkownik pojazdu J. S.. Pojazd Š. S. 2.0 (...) 3.019,00 (...), przy wypłaceniu odszkodowania uwzględniono udział własny 5%** (dowód: decyzja o wypłacie odszkodowania k. informacja o likwidacji wypadku ubezpieczeniowego k. 885-886 akt, dokument w języku czeskim z tłumaczeniem na język polski).

Spółka została poinformowana o wypłacie odszkodowania z tytułu ubezpieczenia Autocasco numer (...) została na wskazane konto bankowe przelana kwota świadczenia ubezpieczeniowego w wysokości 592.605,00 koron czeskich netto, i to po odliczeniu udziału własnego 31.189,70 koron czeskich.

A. pojišť'ovna a.s., po wypłacie odszkodowania uzyskała własność pojazdu. J. S. nie zwrócił ubezpieczycielowi wypłaconego odszkodowania poszkodowanej Spółce (...). Właściciel pojazdu A. Czechy był zainteresowany odzyskaniem pojazdu

(dowód: wniosek o przyznanie świadczenia z ubezpieczenia k. 823-824, decyzja o wypłacie odszkodowania k. informacja o likwidacji wypadku ubezpieczeniowego k. 885-886 akt, dokument w języku czeskim z tłumaczeniem na język polski, wezwanie do zwrotu odszkodowania k. 887-888, dokument w języku czeskim z tłumaczeniem na

język polski, postanowienie o umorzeniu dochodzenia k. 151, 206, pismo k. 209, zgłoszenie likwidacji zdarzenia ubezpieczeniowego wraz z tłumaczeniem k. 395-396, wyrok karny wobec J. S. (1) wraz z tłumaczeniem k. 402-410)

W dniu 4 sierpnia 2014 r. pozwany S. P. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w T. nabył od B. L. (...) Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe w R. samochód osobowy marki S. (...), rok produkcji 2014, nr VIN: (...) za kwotę 85.000,00 zł.

Pozwany kupił nowy samochód od importera. Została wystawiona faktura, dostał komplet dokumentów do nowego fabrycznie samochodu, bez żadnych wpisów bez rejestracji, dostał też komplet kluczyków. Nie miał pojęcia o wadzie prawnej samochodu. Dowiedział się telefonicznie o powódki, że samochód został zatrzymany. Powód już nie był wtedy właścicielem. Została odesłana akcyza, ksero faktury zakupu (dowód: faktura numer (...) k. 8, przesłuchanie pozwanego protokół rozprawy z 21.05.2018 r. czas nagrania: 00:04:11-0:08:198 k. 126-127).

W dniu 12 września 2014 r. powódka (...) Sp. z o.o. w W. nabyła przedmiotowy pojazd za kwotę 105.000,00 zł od pozwanego. Pojazd został zarejestrowany w Wydziale Komunikacji Starostwa Powiatu G. w dniu 16 września 2014 r.

Spółka wybrała pozwanego jako sprzedawcę, ponieważ zajmował się sprzedażą pojazdów, nadto pracownicy spółki sprawdzili dokumentację pojazdu, auto było nowe, miało 100-200 km przebiegu, nie było nigdy rejestrowane (dowód: faktura (...)G./ (...) k. 7, decyzja nr WK.5410.2. (...).2014.KW k. 218-219, zeznania świadka M. B. protokół rozprawy z 13.04.2018 r. czas nagrania: 00:38:53-00:54:39 k. 109, zeznania świadka M. B. protokół rozprawy z 13.04.2018 r. czas nagrania: 00:38:53-00:54:39 k. 109)

Powódka zbyła przedmiotowy pojazd na rzecz siostrzanej spółki (...) Sp. z o.o. w W., a spółka ta w dniu 21 lipca 2016 r. sprzedała pojazd spółce (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Z kolei spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zbyła własność pojazdu na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W. w dniu 19 września 2016 r. i zawarła z nabywcą Umowę Leasingu Operacyjnego, której przedmiotem był rzeczony pojazd (dowód: faktura nr (...) k. 9, faktura VAT (...) k. 10, umowa leasingu operacyjnego nr (...) k. 11-12).

W dniu 11 października 2016 r. w trakcie odprawy granicznej ujawniono, że samochód osobowy marki S. (...) nr rej (...), numer VIN (...), figuruje w bazie (...) jako utracony, podlegający zatrzymaniu. Kraj rejestracji Czechy (dowód: notatka urzędowa k. 143, 207).

W dniu 17 października 2016 r. Komenda Policji w J. wydała postanowienie w przedmiocie wydania przedmiotów rzeczowych w sprawie RDS 502/16. Samochód S. (...) nr rej (...), numer VIN (...) został wydany właścicielowi – ubezpieczycielowi A. (Czechy).

W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że opisany pojazd został utracony w wyniku przestępstwa popełnionego na terenie Czech, gdzie o odnalezieniu pojazdu został poinformowany jego właściciel, którym obecnie jest firma ubezpieczeniowa A.. Ubezpieczyciel jest zainteresowany odzyskaniem pojazdu i w związku z tym zabezpieczony pojazd należy zwrócić pierwotnemu właścicielowi (dowód: postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych k. 663).

Po zatrzymaniu pojazdu, który figuruje w rejestrze jako skradziony funkcjonariusze policji stosują standardową procedurę. Zwracają się o udzielenie informacji do Biura (...) Międzynarodowej Policji w W. celem wyjaśnienia w jakich okolicznościach pojazd został utracony, kto jest właścicielem pojazdu, tak by pojazd można było wydać właścicielowi. Z tego Biura, Policja ma informację zwrotną o okolicznościach kradzieży i informacje o właścicielu pojazdu. Biuro zawiadamia właściciela pojazdu o jego odnalezieniu. Wszystkie dane i informacje są zamieszczane w aktach postępowania (dowód: zeznania świadka D. Ś. w e-protokole rozprawy z dnia 7 marca 2022r. czas 00:15:00-001:17:03).

W imieniu właściciela pojazdu na terenie Polski działał na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez A. Czech Republic, J. B..

J. B. (firma (...)) odebrał samochód z Komendy Policji w J. i przekazał właścicielowi A. Czech Republic (dowód: postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych k. 663, protokół wydania samochodu J. B. k. 664 akt, zeznania świadka J. B. w e-protokole rozprawy z dnia 7marca 2022r. czas 00:08:47-00:10:18

J. B. (firma (...)) do pełnomocnictwa otrzymał dokumenty potwierdzające, że A. wypłaciło odszkodowanie, oraz że uzyskało prawo własności pojazdu na zasadzie cesji praw, a nadto raport z policji czeskiej o kradzieży pojazdu. Dokumenty te zostały przetłumaczone przez tłumacza przysięgłego z języka czeskiego na język polski i wraz z pełnomocnictwem przedstawione na Komendzie Policji w J. (dowód: zeznania świadka J. B. w e-protokole rozprawy z dnia 7marca 2022r. czas 00:08:47-00:10:18, 00:11:52).

Decyzją z dnia 12 grudnia 2016 r. Prezydent Miasta Stołecznego W. umorzył postępowanie w sprawie rejestracji pojazdu marki S. (...), nr VIN: (...), na który wydano tablice rejestracyjne z numerem (...) – jako bezprzedmiotowe (dowód: decyzja w sprawie AO-D-IX-II.5410.1.44.2016. (...) k. 197)

Postanowieniem z dnia 8 marca 2017 r. Starosta G. z urzędu postanowił wznowić postępowanie zakończone decyzją ostateczną Starosty G. nr WK.5410.2. (...).2014.KD z dnia 15.10.2014 r. w sprawie rejestracji pojazdu marki S. (...), nr VIN: (...) zarejestrowanego na rzecz firmy (...) Sp. z o.o. pod numerem rejestracyjnym (...) (dowód: postanowienie w sprawie WK.5410.2. (...).2014.KW k. 114, 216).

Decyzją nr WK.5410.2. (...).2014.KW Starosta G. z urzędu uchylił decyzję własną z dnia 15/10/2014 r. numer WK.5410.2. (...).2014.KD w sprawie rejestracji pojazdu oraz odmówił rejestracji w sprawie rejestracji samochodu osobowego marki S. (...), nr VIN: (...) zarejestrowanego na rzecz firmy (...) Spółka z o.o. pod nr rejestracyjnym (...) (dowód: decyzja nr WK.5410.2. (...).2014.KW k. 218-219, zeznania świadka M. B. protokół rozprawy z 13.04.2018 r. czas nagrania: 00:38:53-00:54:39 k. 109).

Do dnia 28 marca 2017r. nie została złożona do Oddziału Celnego w R. deklaracja nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego marki S. (...), nr VIN: (...) (dowód: informacja z Delegatury (...) w R. , Oddział Celny w R. k. 669 akt).

W związku z zaistniałą sytuacją (...) S.A. z siedzibą we W. odstąpiło od umowy zawartej z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. i zażądało zwrotu uiszczonyj ceny, zaś (...) Sp. z o.o. analogicznie postąpiła w stosunku do Spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (dowód: oświadczenie (...) S.A. k. 15, oświadczenie (...) Sp. z o.o. k. 16).

Powódka w dniu 10 stycznia 2017 r. złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży z dnia 12 września 2014 r. w związku z wadą prawną pojazdu, żądając zwrotu zapłaconej kwoty, tj. 105.000,00 zł, w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma. Pozwany odebrał w/w oświadczenie w dniu 12 stycznia 2017 r. (dowód: pismo powódki k. 17, potwierdzenie odbioru k. 18).

Pismem z dnia 23 stycznia 2017 r. pozwany, oświadczył, że nie uznaje zgłoszonego przez powódkę roszczeń i kwestionuje skuteczność złożonego oświadczenia z uwagi na jego bezpodstawność. Wskazał m.in. że nie miał świadomości, że pojazd jest kradziony oraz, że dokonał wszystkich czynności sprawdzający (dowód: pismo pozwanego k. 19-20).

Wynagrodzenie za korzystanie z samochodu segmentu (...) klasy S. (...) tj. przedmiotowego pojazdu w okresie od 12 września 2014 do 11 października 2016 roku tj. w czasie 25 miesięcy określone zostało w kwocie 54 711,11 złotych netto za cały okres. Wynagrodzenie za korzystanie z przedmiotowego pojazdu w okresie od 12 września 2014 do dnia wydania niniejszej opinii tj. do dnia 14 lutego 2019 roku tj. w czasie 53 miesięcy określone zostało w kwocie 105 882,20 złotych netto.

Jako wynagrodzenie za korzystanie z samochodu należy traktować wszystkie koszty, które trzeba zapłacić właścicielowi pojazdu za to, że się go użytkuje.

Ceny najmu krótkoterminowego nie zmieniły się i są takie same w 2019 r. jak i w latach 2013-2015. Dane dotyczące najmu długoterminowego można uzyskać z kolei badając księgi rachunkowe podmiotów zajmujących się najmem długoterminowym. Wartość rynkowa samochodu wpływa na wysokość czynszu najmu wprost proporcjonalnie. Samochód musi się amortyzować w określonym czasie, koszt zakupu rozkłada się na określoną ilość miesięcy.

Koszty najmu samochodów uzależnione są od segmentu rynku, w którym znajduje się konkretny najmowany samochód, przedmiotowa S. (...) znajduje się w segmencie (...) – samochodów rodzinnych. Wszystkie koszty związane z naprawą i eksploatacją pojazdu oraz serwisem ponosi wypożyczalnia.

Utrata wartości rynkowej samochodu S. (...) w okresie od 12 września 2014 do 11 października 2016 roku określona została w kwocie 37 100 złotych brutto tj. 30 162,60 złotych netto. Utrata wartości rynkowej przedmiotowego samochodu w okresie od 12 września 2014 do 14 lutego 2019 roku określona została w kwocie 50 800 złotych brutto tj. 41 300,81 złotych netto. Cena rynkowa oparta jest w oparciu o katalogi. Firma, która wydaje katalogi prowadzi badania rynku i oparcie wyceny na katalogu jest najbliższe stanowi rzeczywistemu (dowód: opinia biegłego w zakresie techniki samochodowej i ruchu drogowego k. 221-226, ustna opinia uzupełniająca protokół rozprawy z 29.03.2019 r. czas nagrania: 00:02:35-00:27:04 k. 273, opinia uzupełniająca pisemna k. 354-361, ustna opinia uzupełniająca protokół rozprawy z 21.10.2019 r. czas nagrania: 00:04:03-00:08:06 k. 387 – transkrypcja k. 413-415).

Towarzystwo (...) (Czechy) po odzyskaniu pojazdu sprzedało go jako pojazd używany V. Masek (dowód: umowa sprzedaży k. 927- 928 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów.

Stosownie do art. 6 kodeksu cywilnego ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Sąd nie ma więc obowiązku przeprowadzania postępowania dowodowego z urzędu. Zgodnie bowiem z jedną z naczelnych zasad postępowania cywilnego – zasadą kontradiktoryjności trzon materiału procesowego i podstawę rozstrzygnięcia stanowią twierdzenia i dowody przedstawione przez strony. Wyrazem tej zasady jest m.in. art. 6 k.c., a także art. 232 k.p.c. , zgodnie z którym strony są obowiązane powoływać dowody na potwierdzenie faktów, z których wywodzą skutki prawne, sąd zaś może (ale nie musi) dopuścić dowód niewskazany przez strony. Ustawodawca systematycznie wzmocnia kontradiktoryjność postępowania cywilnego, zwalniając sąd z obowiązku przeprowadzania dowodów z urzędu. Konsekwencją obciążenia podmiotu powołującego się na określony fakt ciężarem udowodnienia tego faktu, jest przyjęcie przez twierdzącego ryzyka niepowodzenia dowodu.

W opinii Sądu, w niniejszej sprawie powód wykazał zarówno, fakt iż pozwany nie mógł skutecznie przenieść na powoda własności pojazdu, pojazd był obciążony wadą prawną, został wbrew woli właściciela przekazany nieustalonej osobie i wywieziony z terenu C.. Było to sprzeniewierzenie rzeczy przekazanej na zabezpieczenie spłaty wierzytelności kredytowej , a w związku z brakiem na początku możliwości ustalenia, co stało się z rzeczą, pojazd traktowany był jako skradziony.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy należy podnieść, że ponowna analiza dokumentów prywatnych i urzędowych zgromadzonych w sprawie, w tym dodatkowo dokumentów ze spółki (...) oraz Towarzystwa (...) (Czechy) prowadzi do tożsamyh wniosków co do okoliczności , w których doszło do utraty własności pojazdu, podmiotu, któremu to prawo przysługiwało w dacie dokonywania czynności prawnej między stronami niniejszego procesu, jak w toku postępowania przed uchycieniem wyroku. Dokumenty prywatne i urzędowe zostały przetłumaczone przez tłumacza przysięgłego języka czeskiego na język polski.

Żadna ze stron nie kwestionowała poprawności tłumaczenia, jego jasności i możliwości zrozumienia. Dokumenty te dotyczyły czynności prawnych dokonywanych na terenie Czech. ***W treści dokumentów obejmujących czynności prawne powoływano wyraźnie przepisy kodeksu cywilnego czeskiego, normujące treść dokonywanych czynności, ze wskazaniem skutków prawnych tych czynności.***

Nie istniała potrzeba, wbrew stanowisku strony pozwanej, by dodatkowo zwracać się o tekst prawa obcego- przepisy kodeksu cywilnego czeskiego, skoro wyraźnie przepisy te były powoływane przez strony w treści czynności prawnych, przepisy te w ramach dokumentów były tłumaczone przez tłumacza przysięgłego języka czeskiego na język polski. Strona pozwana wносиła jedynie o zwrócenie się o udostępnienie tekstu prawa obcego, nie zaś o opinię prawną na temat interpretacji przepisów prawa czeskiego. Zresztą i tak taka opinia byłaby zbędna, skoro mamy do czynienia z prawem kontynentalnym, a wszystkie dokumenty zgromadzone w sprawie, interpretowane w ciągu chronologicznym, w świetle wiedzy i logiki, pozwalają w sposób ustalić, rodzaje czynności prawnych dokonywanych na terenie Czech, oraz zakres praw i obowiązków stron tych czynności, a przede wszystkim, kto był właścicielem pojazdu w dacie zawarcia umowy sprzedaży samochodu między stronami niniejszego procesu.

Zgromadzone dokumenty w sprawie wskazują, że:

- czeska spółka (...) jako kredytodawca zawarła z **J. S. (1) jako kredytobiorcą umowę kredytu** celem finansowania zakupu pojazdu przez klienta **J. S. (1)** od dostawcy - (...),
- umowa kredytu została skutecznie i ważnie zawarta, bowiem doszło do przelania środków finansowych i wydania nabytego pojazdu S. (...) A. (...) (A6) 125-kW ,
- pojazd S. (...) A. (...) (A6) 125-k W, w dniu 9 lipca 2014r. odebrał **J. S. (1), co potwierdza protokół odbioru przedmiotu finansowania,**
- zgodnie z umową kredytową, oraz ogólnymi warunkami umów doszło do przeniesienia prawa własności pojazdu przez **J. S. (1)** na rzecz spółki (...), jako zabezpieczenia spłaty kredytu,
- w umowie kredytowej zawarto postanowienie o przeniesieniu prawa własności na spółkę (...) i doszło też do wydania pojazdu. Zostały spełnione wszystkie warunki przeniesienia prawa własności jako zabezpieczenia spłaty wierzytelności,
- Spółka (...) ubezpieczyła pojazd w A. Czechy, wskazując siebie jako właściciela pojazdu,
- **J. S. (1) miał prawo użytkować pojazd do momentu spłaty kredytu, wtedy zabezpieczenie wygasło bez dodatkowego porozumienia między stronami umowy kredytowej,**
- Spółka (...) nie wydawała żadnej zgody (oświadczenia), by **J. S. (1) używał (zezwał na użytkowanie), wynajmował, pojazd osobom trzecim,**
- Spółka (...) złożyła zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia oszustwa kredytowego podając na Policji, że jest właścicielem pojazdu na zasadzie przeniesienia prawa własności w ramach zabezpieczenia spłaty wierzytelności z tytułu umowy kredytowej,
- Spółka (...) odstąpiła od umowy kredytowej i żądała zwrotu pojazdu od **J. S. (1),**
- **brak zwrotu pojazdu potraktowano jako kradzież (sprzeniewierzenie powierzonego pojazdu- usunięcie spod zabezpieczenia) i pojazd został umieszczony w wykazie pojazdów jako „skradziony”,**
- **odszkodowanie po potrąceniu udziału własnego zostało wypłacone** spółce (...), a ubezpieczyciel A. nabył prawo własności pojazdu (roszczenie regresowe odszkodowawcze do **J. S. (1)** nie zostało zaspokojone),
- w wykazie pojazdów skradzionych po wypłacie odszkodowania **ujawniono prawo własności do pojazdu ubezpieczyciela A. Czechy,** to ten podmiot wystawił pełnomocnictwo do odbioru pojazdu z Polski, a **po jego odzyskaniu, dokonał sprzedaży na rzecz kolejnego podmiotu, co jasno wynika z dokumentów;**

nikt na terenie Czech nie miał wątpliwości co do ważności tej umowy i skutecznego przeniesienia własności przez A. Czechy na rzecz kolejnego podmiotu,

- J. S. (1) od daty wydania pojazdu w ramach przekazania przedmiotu finansowania, nie był właścicielem pojazdu, nie mógł dokonywać przeniesienia prawa własności, bowiem sam takiego prawa nie posiadał, nie mógł zawierać umów obligacyjnych i rzeczowych co do tej rzeczy bez zgody Spółki, a skoro na podstawie porozumienia o użyczeniu (wypożyczeniu), co Sąd w Pradze zakwestionował, by takowe faktycznie istniało, wydał rzecz nieustalonej osobie, to tym bardziej ta osoba nie miała prawa własności pojazdu, ani innego prawa o skutkach rzeczonych i obligacyjnych, by w dalszej kolejności dokonywać czynności prawnych co do tej rzeczy,

- polska Policja dokonywała sprawdzenia komu wydać pojazd, informacje pochodziły z Czech i nie było żadnych wątpliwości, że J. B. posługuje się pełnomocnictwem od właściciela pojazdu,

- to, że wadę prawną pojazdu strona powodowa wiązała z kradzieżą pojazdu i takiego zwrotu użyła w odstąpieniu od umowy wynikało z faktu, iż taka informacja była oficjalnie podawana po zatrzymaniu pojazdu przez Policję, samochód figurował jako skradziony w wykazie obowiązującym na terenie UE, - w dokumentach pochodzących od Spółki (...) mowa jest o przestępstwie oszustwa kredytowego, lecz także o sprzeniewierzeniu rzeczy, zamiennie kradzieży rzeczy, a w toku postępowania przed Sądem Rejonowym w Pradze, również nie ustalono dokładnie, komu pojazd przekazał J. S., kto faktycznie wszedł w posiadanie rzeczy i jakie zamiary mu towarzyszyły. Utrata pojazdu, również została potraktowana jako szkoda całkowita – utrata pojazdu przez kradzież- sprzeniewierzenie rzeczy. Strona powodowa nie prowadziła żadnych czynności na terenie Czech, nie uczestniczyła w nich, stąd też czerpała wiedzę jedynie z tego, co wynikało z czynności Policji na terenie Polski. Poza sporem jednak powinno być to, że w odstąpieniu od umowy wskazano wadę prawną pojazdu, tzn. brak po stronie zbywcy rzeczy prawa własności.

Oprócz zeznań świadka M. B., Sąd w uzupełnionym materiale dowodowym dysponował zeznaniami świadka J. B., który potwierdzał, iż ubezpieczyciel miał prawo własności pojazdu oraz zeznaniami świadka D. Ś., który jako funkcjonariusz policji opisywał dodatkowo procedurę towarzyszącą wydaniu pojazdu na rzecz właściciela.

Ostatecznie przesłuchanie świadka J. S. Sąd pominął, jako zbędne dla rozstrzygnięcia, bowiem J. S. był przesłuchany przed Sądem Rejonowym w Pradze, Sąd oceniał i analizował okoliczności dotyczące zawarcia umowy kredytowej i utraty pojazdu, a wyrok Sądu w Pradze jest prawomocny.

J. S. nie odbierał korespondencji sądowej, a i tak jego przesłuchanie nie wniosło by nic do sprawy poza to, co wynika z orzeczenia Sądu w Pradze i innych dokumentów.

Należy jedynie powtórzyć, że dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się również na wydanych w sprawie pisemnych i ustnych opiniach biegłego - uznając je za podstawę do dokonania ustaleń w przedmiotowej sprawie. Mimo że dowód z opinii biegłego, tak jak każdy inny, podlega ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., to jednakże sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych. W konsekwencji odwołanie się przez sąd dokonujący oceny dowodu z opinii biegłego, do takich kryteriów jak: zgodności opinii z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej, podstaw teoretycznych opinii, sposobu motywowania sformułowanego w niej stanowiska oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej ocen, a także poziomu wiedzy biegłego, stanowi wystarczające i należyte odniesienie się do wiarygodności dowodu z opinii biegłego sądowego (por. wyroki Sądu Najwyższego: z 7 listopada 2000 roku, I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; z 15 listopada 2002 roku, V CKN 1354/00, niepubl. czy z 7 kwietnia 2005 roku, II CK 572/04, niepubl.).

Wydane w sprawie opinie biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego są spójne, logiczne, uwzględniają wszystkie okoliczności sprawy, a nadto opinie w sposób kompleksowy ustosunkowywały się do zakreślonej tezy dowodowej. Tok rozumowania przedstawiony przez biegłego należy uznać za skrupulatny i logiczny, zaś wnioski za przekonujące i zrozumiałe. Opinia biegłego była wprawdzie kwestionowana przez stronę powodową,

ale w zakresie, w którym nie była ona podstawą ustaleń faktycznych dokonywanych przez Sąd w niniejszej sprawie dlatego też Sąd w rezultacie podzielił wnioski wszystkich opinii i uczynił je podstawą swych ustaleń.

Mając na względzie rządzącą procesem cywilnym zasadę kontradiktoryjności postępowania, a także fakt, że strony reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników nie zgłosiły innych wniosków dowodowych, a nadto nie znajdując podstaw do przeprowadzenia dowodów z urzędu (art. 232 k.p.c.), Sąd rozpoznał niniejszą sprawę, biorąc pod uwagę stan faktyczny ustalony na podstawie powyżej wskazanych dowodów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Powódka swoje roszczenie wywodzi z art. 556 k.c. podnosząc, że sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę prawną, czyli sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana stanowi własność osoby trzeciej albo jeżeli jest obciążona prawem osoby trzeciej (art. 556³ k.c.). Jeżeli z powodu wady prawnej rzeczy sprzedanej kupujący złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy, może on żądać naprawienia szkody, którą poniósł przez to, że zawarł umowę, nie wiedząc o istnieniu wady, choćby szkoda była następstwem okoliczności, za które sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności, a w szczególności może żądać zwrotu kosztów zawarcia umowy, kosztów odebrania, przewozu, przechowania i ubezpieczenia rzeczy, zwrotu dokonanych nakładów w takim zakresie, w jakim nie odniósł z nich korzyści, a nie otrzymał ich zwrotu od osoby trzeciej, oraz zwrotu kosztów procesu. (art. 374 k.c.) Do wykonywania uprawnień z tytułu rękojmi za wady prawne rzeczy sprzedanej stosuje się przepisy art. 568 § 2-5 k.c., z tym że bieg terminu jednego roku rozpoczyna się od dnia, w którym kupujący dowiedział się o istnieniu wady. Nadto, zobowiązujący charakter umowy sprzedaży powoduje, że jej ważność nie jest uzależniona od przysługiwania sprzedawcy prawa własności sprzedawanej rzeczy.

W momencie, kiedy pozwany przeniósł własności samochodu osobowego marki S. (...) rok produkcji 2014, nr VIN: (...) samochód ten widniał już w bazie (...) jako utracony, podlegający zatrzymaniu. Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa złożyła 29.07.2014 r. firma (...) w jednostce (...) Policji Kryminalnej w 1. Wydziale Przystępczości (...) (O. ředitelstvi policie P. I, S. krminální policie a vyšetřování odbor hospodářské kriminality 1. oddělení hospodářské kriminality, adres: B. 6, 110 00 (...) – wydział P. 7, F. K. 24); nr zgłoszenia: (...) (...) - (...) - HE.

Spółka (...) w tej dacie była właścicielem pojazdu. J. S. nie był właścicielem pojazdu, nie miał zgody Spółki na zawarcie umów dotyczących pojazdu.

W tym przypadku rzecz sprzedana stanowiła więc własność osoby trzeciej, nie wystąpił więc tzw. podwójny skutek (zobowiązująco-rozporządzający) umowy zobowiązującej do przeniesienia własności rzeczy. Kupujący znalazł się więc w sytuacji, w której pomimo zapłaty ceny sprzedaży nie stał się właścicielem rzeczy sprzedanej. W takiej sytuacji konieczne jest ustanowienie odpowiedzialności sprzedawcy za zaistniały stan faktyczny. Przesądza o tym absolutny charakter odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi (zob. A. Szpunar, Uwagi do rękojmi..., s. 15 i n.). Należy bowiem pamiętać, że odpowiedzialność sprzedawcy na podstawie przepisów o rękojmi jest niezależna od winy sprzedawcy. Bez znaczenia w niniejszej sprawie pozostaje więc fakt, że pozwany nie miał świadomości, że przedmiotowy samochód należy do osoby trzeciej. Dołożenie należytej staranności, a nawet brak obiektywnej możliwości dowiedzenia się przez pozwanego o wadzie prawnej dotyczącej samochodu marki S. (...) nie zwalniają go z odpowiedzialności (tak też J. Jezioro w: Kodeks..., red. E. Gniewek, 2011, s. 1022).

Należy podkreślić, że w myśl art. 169 § 1 kodeksu cywilnego, jeżeli osoba nieuprawniona do rozporządzania rzeczą ruchomą zbywa rzecz i wydaje ją nabywcy, nabywca uzyskuje własność z chwilą objęcia rzeczy w posiadanie, chyba że działa w złej wierze. Przytoczony przepis stanowi wyjątek od obowiązującej w polskim porządku prawnym zasady nemo plus iuris in alium transferre potest, quam ipset habet (nikt nie może przenieść na drugiego więcej praw niż się samemu posiada) i umożliwia nabycie rzeczy ruchomej od zbywcy nieuprawnionego do jej rozporządzania. Powyższy przepis art. 169 § 1 k.c. wprost wymienia przesłanki nabycia własności rzeczy ruchomej od osoby nieuprawnionej,

które muszą być spełnione łącznie. Są to: zbycie rzeczy przez osobę nieuprawnioną; wydanie rzeczy przez zbywcę; objęcie rzeczy w posiadanie przez nabywcę; dobra wiara nabywcy.

Jednakże gdy rzecz zgubiona, skradziona lub w inny sposób utracona przez właściciela zostaje zbyta przed upływem lat trzech od chwili jej zgubienia, skradzenia lub utraty, nabywca może uzyskać własność dopiero z upływem powyższego trzyletniego terminu. Ograniczenie to nie dotyczy pieniędzy i dokumentów na okaziciela ani rzeczy nabytych na urzędowej licytacji publicznej lub w toku postępowania egzekucyjnego. (art. 169 § 2 k.c.).

Z powyższego przepisu wynika, że jedną z przesłanek, której spełnienie decyduje o jego zastosowaniu, jest dobra wiara nabywcy. Przesłankę tę przepis art. 169 § 1 k.c. ujmuje w sposób negatywny ("chyba że działa w złej wierze"), tak, iż wyłącza nabycie w wypadku złej wiary. Taka formuła omawianego artykułu sprawia, że ciężar dowodu złej wiary obciąża osobę, która kwestionuje skuteczność nabycia. Jest to więc wzmocnienie zasady z art. 7 k.c., zgodnie z którą domniemywa się istnienie dobrej wiary. W konsekwencji nabywca nie musi wykazywać swej dobrej wiary, jako że ciężar dowodu spoczywa na właścicielu. Z takiego rozłożenia ciężaru dowodu wnosić można, że ustawodawca akcentuje ochronę dobrej wiary nabywcy i nabycie przezeń własności, nie zaś ochronę właściciela, który to prawo utracił. Jednakże przy interpretacji pojęcia dobrej (złej) wiary nie można zapominać, że art. 169 k.c. stanowi odstępstwo od wspomnianej już zasady nemo plus iuris, a więc, że nabycie przez nabywcę uzależnione jest od tego, czy zbywca ma uprawnienie do rozporządzania prawem.

Dokonując tej interpretacji należy też uwzględnić, że instytucja nabycia prawa od nieuprawnionego stwarza realną groźbę udzielenia ochrony prawnej osobom dopuszczającym się różnego rodzaju czynów nagannych (nadużyć, nielojalności), czy wręcz przestępstw, i że w następstwie, wbrew intencji ustawodawcy, właściciel rzeczy, który jest nawet stroną umowy rozporządzającej, częstokroć zupełnie bezpodstawnie, mógłby ponieść ujemne skutki w zakresie przysługującego mu prawa własności.

Należy też podkreślić, że według art. 169 § 1 k.c. dobra wiara dotyczyć ma uprawnienia do rozporządzania rzeczą, a nie samego prawa własności. Nabywca musi więc być przekonany, że zbywca jest właścicielem rzeczy lub osobą mającą szczególną legitymację do zbycia rzeczy, która nie stanowi jego własności, a więc jest przedstawicielem ustawowym właściciela, pełnomocnikiem, komisantem itp.

Dodać wreszcie wypada, że w wypadkach unormowanych w art. 169 § 1 k.c. dobra wiara nabywcy powinna zachodzić w momencie wydania rzeczy.

Ochrona nabywcy w dobrej wierze ulega istotnemu ograniczeniu, gdy chodzi o rzeczy zgubione, skradzione albo w inny sposób utracone przez właściciela wbrew jego woli. Przed upływem bowiem trzech lat od chwili utraty rzeczy przez właściciela, nabycie własności ex fide bona nie jest możliwe.

Właściciel może więc w ciągu tego czasu dochodzić zwrotu rzeczy również od nabywcy w dobrej wierze (poza wypadkami, o których mowa w art. 169 § 2 zd. 2 k.c.). Co więcej, ze względu na to, że § 2 art. 169 k.c., w odróżnieniu od § 1 tegoż artykułu, hołduje zasadzie mala fides superveniens nocet, przejście własności z upływem trzyletniego terminu następuje tylko wówczas, gdy nabywca w chwili, w której nabycie własności jest możliwe, zachowuje dobrą wiarę. Jeżeli przed upływem tego terminu nabywca stał się posiadaczem w złej wierze, uzyskanie przezeń własności nie wchodzi w rachubę (patrz orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 15 marca 1951 r. PoC 255/50 - Zb. Orz. 1952, poz. 35 i z dnia 28 sierpnia 1984 r. I CR 261/84 - (...), poz. 71). W odniesieniu do omawianej ku kategorii rzeczy istotna jest więc i następcza zła wiara.

Jak wynika z ustaleń faktycznych, rzecz została utracona przez właściciela wbrew jego woli, czeska Spółka udzielająca kredytu i będąca właścicielem rzeczy nie wyrażała żadnego zamiaru, ani żadnej woli zbycia tej rzeczy, przekazania pojazdu innej osobie poza J. S. **jako użytkownikowi**.

W ocenie Sądu, również bez znaczenia jest to, że powódka, składając oświadczenie o odstąpieniu od umowy, wskazała, że „w związku z wadą prawną (w dniu transakcji auto pochodziło z kradzieży) i koniecznością zwrotu auta do pierwszego właściciela...”, bowiem błędne nazwanie wady prawnej nie ma wpływu na skuteczność oświadczenia

kupującego o odstąpieniu od umowy sprzedaży w wykonaniu uprawnienia z tytułu rękojmi. Powtórzenie błędnej oceny charakteru wady rzeczy w pozwie o zwrot ceny nie uzasadnia oddalenia powództwa. (por.: wyrok SN z dn. 28.11.2000 r. sygn. akt I CKN 313/00).

Nie nastąpił, również upływ terminu 3 letniego , którym mowa w art. 169§2 k.c., tak by pozwany mógł skutecznie podnosić nabycie spornego pojazdu i następnie skuteczne przeniesienie na stronę powodową, a ta następnie na inne podmioty.

Należy również podkreślić, że nabywca podlegający ochronie przewidzianej w art. 169 § 1 k.c. może powołać się na wadę prawną zakupionej rzeczy polegającą na tym, że rzecz stanowi własność osoby trzeciej (por. wyrok SN z dnia 24.07.2008 r. IV CSK 182/08), tym samym roszczenie z tytułu rękojmi jest roszczeniem samodzielnym w stosunku do roszczeń wynikających z art. 169 k.c.

Mając powyższe oraz fakt, że powódka skutecznie odstąpiła od umowy sprzedaży, Sąd zasądził od pozwanego S. P. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 105.000 złotych.

O odsetkach ustawowych od w/w zasądzzonego roszczenia Sąd orzekł w oparciu o art. 481 § 1 k.c. uwzględniając wniosek powódki w tym zakresie. Sąd zasądził odsetki od dnia 20 stycznia 2017 r. bowiem pozwany odebrał oświadczenie o odstąpieniu przez powódkę od umowy w dniu 12 stycznia 2017 r., termin spełnienia świadczenia upływał w dniu 19 stycznia 2017 r., bowiem wynosił on 7 dni, tym samym od dnia 20 stycznia 2017 r. pozwany pozostawał w zwłoce (punkt 1 wyroku).

Brak jest podstaw prawnych do potrącenia z ceny sprzedaży, kwoty adekwatnej do obniżenia wartości pojazdu za amortyzację (czas korzystania z pojazdu), o czym była mowa pismach strony powodowej z powołanym tam orzecnictwem. Stanowisko w tym zakresie Sąd w pełni podziela i bez konieczności dokładnego powielenia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98§1 k.p.c.

Sąd zasądził od pozwanego S. P. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 20.117 zł (dwadzieścia tysięcy sto siedemnaście złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty – tytułem zwrotu kosztów procesu. Na koszty procesu złożyły się: opłata od pełnomocnictwa 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w stawce podstawowej 2 x za I instancje 2 x 5400 zł, 50% wynagrodzenia podstawowego za II instancję 2700 zł, opłata od pozwu 5250 zł.

Sąd nakazał pobrać od pozwanego S. P. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Okręgowego w Łodzi kwotę 16.613,66 zł (szesnaście tysięcy sześćset trzynaście złotych sześćdziesiąt sześć groszy) – tytułem zwrotu wydatków na tłumaczenia (zgodnie z wydanymi postanowieniami o przyznaniu wynagrodzenia) .

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego przez portal informacyjny.

7 XI 2022r. SSO Barbara Kubasik